

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Καθ' ὃν καιρὸν δεινὰ περιστάσεις τῆς πατρίδος, καὶ ἐξαιρέτως ἢ ἀπὸ τινος ἤδη καιροῦ προστεθεῖσα ὀλέθρια μάλιστα τῆς εἰσέτι καταθλιβούσης τὸν τόπον θανατηφόρου νόσου, διασπαράττουσι τὰς καρδίας καὶ ἀνησυχοῦσι τὰ πνεύματα τῶν πολιτῶν, νέα τις ἐπίβουλος καὶ καταχθόνιος παγίς, σκευωρηθεῖσα ἀπὸ τὰ μιὰ ἐκεῖνα καὶ ἀποτρόπαια ὄντα τῆς ἀγγλοϊονικῆς συμμορίας, τὰ ὅποια οὐδέποτε ἔπαυσαν τοῦ νὰ ἐπιβουλεύωνται τὴν πατρίδα, ἔρριψεν ἐκ νέου τὸν σπόρον τῆς διχονοίας μεταξὺ τοῦ λαοῦ, καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ περιπλέξῃ αὐτὸν εἰς νέας πικρὰς καὶ ἀξιοθρηνήτους περιπετείας.

Ἄλλὰ τιμὴ καὶ ἔπαινος εἰς τὰ ὑγιῆ καὶ γενναῖα φρονήματα τοῦ λαοῦ τούτου, ὅστις, διὰ τῆς συνήθους αὐτοῦ ὀξυνοίας, προεῖδε τὰ ἐκ τῆς στηθείσης παγίδος ἐπαπειλούμενα δεινὰ καὶ ἐγκαίρως ἔσπευσε νὰ τὰ προλάβῃ!

Τὰ ἐκ τῆς ἐπικρατούσης καταστρεπτικῆς νόσου καθημερινῶς συμβαίνοντα πολυάριθμα δυστυχήματα, ἢ ἐκ τούτων γενικὴ συγκίνησις τῶν πολιτῶν καὶ ἡ διακρίνουσα αὐτοὺς εὐσέβεια, ἔκαμαν ὥστε, ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς νόσου, ν' ἀποτείνωσιν οὗτοι τὰς ἐνθέρμους εὐχὰς των καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἱεροῦ, προσφεύγοντες εἰς τὰ παρηγορητικὰ μέσα τῆς θρησκείας. Ἐντεῦθεν ἡ πρὸς καιρὸν μετακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Γερασίμου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργουστολίου, ὅπου διέμεινεν ἕως ἐσχάτως.

Ἄλλ' ἐνῶ ὁ λαὸς, πρὸ ἑνὸς ἤδη μηνός, ἀπελάμβανεν ἀταράχως τὴν θρησκευτικὴν ταύτην παρηγορίαν, ἐνῶ προετοιμασίαι ἐγίνοντο διὰ τὴν μετακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ληξουρίου, ἰδοὺ, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ἀναφορὰ τις, χαλκευθεῖσα ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἐκεῖνας μιὰς καὶ αἰματοβαμμένης χειρᾶς, αἵτινες πρὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους συνέτατταν τὰς ἄλλας ἐκεῖνας αἰσχρὰς καὶ προδοτικὰς πρὸς τὸν ξένον ἀναφορὰς, ἐτέθη αἰφνιδίως καὶ ὡς ἐν τῷ κρυπτῷ εἰς κυκλοφορίαν, διὰ τῆς ὁποίας, ὑπὸ τὸ ψευδὲς πρόσχημα θρησκευτικοῦ ζήλου, ζητεῖται ἡ διὰ παντὸς διχμονὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀντὶ τῆς συνήθους αὐτοῦ διχμονῆς εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν του εἰς Ὁμαλὰ, μὲ τὴν ὑποκεκρυμμένον μὲν, ἀλλ' ἄρκετὰ διαφανῆ σκοπὸν τοῦ νὰ διεγείρῃ ἀντιζηλίαν καὶ πάθη, νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς νέας σπατάλας καὶ εἰς πολυειδεῖς καταχρήσεις, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ σχίσμα μέγα καὶ δυσθεράπευτον μετὰ τὴν πόλεωσ Ἀργουστολίου καὶ τοῦ λοιποῦ λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας, ἰδίως δὲ τῆς περιοχῆς τῶν Ὁμαλῶν.

Μολονότι ἀπλῆ σκέψις ἐπὶ τοιαύτης ἀναφορᾶς ἤρκει πρὸς ἀκριβῆ διάγνωσιν τοῦ δολίου σκοποῦ τῶν αὐτουργῶν τῆς, καὶ ὡς ἐκ τούτου καθίστατο δύσκολος ἡ προσπαθουμένη ἐπιτυχία μεγάλου ἀριθμοῦ ὑπογραφῶν, — καθὼς καὶ πραγματικῶς ἀπέβη, — τινὲς ὅμως, μὴ ἀποβλέψαντες εἰμὴ εἰς ἀπλοῦν τι, ἀν καὶ ὄχι καλῶς ἐσκεμμένον θρησκευτικὸν αἰσθημα, ἔσπευσαν ἀνεξέταστος καὶ ἐν καλῇ πίστει νὰ δώσωσι τὴν ὑπο-

γραφῆν των. Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι, ἅμα ἐσκέφθησαν ὠρίμως τὸ πρᾶγμα καὶ ἐνόησαν τὴν δολίαν προαίρεσιν τῶν ὑποκινήτων τῆς ἀναφορᾶς, καθὼς καὶ τὴν κατ' αὐτῆς ἀπέχθειαν τοῦ κοινοῦ, ἔσπευσαν ν' ἀποσύρῳσι τὴν ὑπογραφῆν των, καὶ παρρησίᾳ νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ἀπάτης εἰς τὴν ὁποίαν ἀθῶως ὑπέπεσαν.

Τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα, ἅμα ἐπληροφορήθη περὶ τῆς κυκλοφορούσης ἀναφορᾶς καὶ ἐνόησε τὰ εἰς αὐτὴν ὑποκρυπτόμενα ἐπίβουλα καὶ ὀλέθρια σχέδια, δὲν ἔλειψε νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπέχθειαν καὶ ἀγανάκτησίν του, καὶ νὰ συντελέσῃ, καθόσον ἠδύνατο, πρὸς κατεύνασιν πάσης ἐνδεχομένης συγκρούσεως μεταξὺ πολιτῶν, ἀπὸ τὰ αὐτὰ οὐσιωδῶς αἰσθημάτων ἐμπνεομένων, ἀλλ' ἀπὸ δολίους ἄλλων εἰσηγήσεις ὠθουμένων εἰς ἀλληλομαχίαν.

Κατ' εὐτυχίαν, τὸ Κοινὸν προέλαβεν ἐγκαίρως καὶ διεσκέδασε τὴν ἐπικειμένην σύγκρουσιν. Τὰ δὲ στυγερά ἐκεῖνα ὄντα, τὰ ὅποια ἐπροσπάθησαν νὰ ὠθήσωσι τὸν λαὸν εἰς τὴν σύγκρουσιν ταύτην, πρὸς διατάραξιν τῆς εὐτυχῶς ἐπικρατούσης μεταξὺ τοῦ λαοῦ ἀδελφικῆς ὁμονοίας, ἀποτυχόντα, ἠναγκάσθησαν μὲ κατασχόντων ν' ἀποσυρθῶσι, προσποιούμενα ὑπόλοιπος, ἐν μέσῳ τῆς ἀδημονίας των, παντελῆ ἄγνοιαν τῶν διατρέξαντων, ὡς νὰ ἠδύναντο οἱ ἄθλιοι μὲ τοιαύτας πλαστάς καὶ ἀναίσχυντους προφάσεις νὰ κρύψωσιν εἰς τὸ Κοινὸν τὰς καταχθόνους καὶ σατανικὰς ἀποσκοπίαι των. Ἐν τούτῳ, τὰ κακόβουλα αὐτῶν σχέδια ἐκδέχθησαν, ἡ δὲ ἀλαστονεία των καὶ πάλιν ἐνώπιον τῆς παντοδυναμίας τῆς κοινῆς γνώμης ἐταπεινώθη.

Τὸ Δημοτικὸν Κατάστημα, ἐκπληρώσαν καὶ εἰς ταύτην ἀκομὴ τὴν περίστασιν τὰ καθήκοντα τὰ ὅποια ἢ πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσις εἰς αὐτὸ ὑπηγόρευε, πρὸς διατήρησιν τῆς πάντοτε μὲν, ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὰς παρούσας δεινὰς περιστάσεις, ἀναγκαίας συμπνοίας τοῦ λαοῦ, πρὸς ἀπύκρουσιν τῶν ἀδιακόπως κατὰ τῆς πατρίδος σταινομένων παγίδων, σπεύδει νὰ διακηρύξῃ πανδήμως τὴν κατὰ τῆς χαλκευθείσης ἀναφορᾶς ἀποστροφὴν καὶ ἀπέχθειάν του, ἐνταυτῷ δὲ νὰ προτρέψῃ τοὺς ἀγαθοὺς πολίτας, καὶ ἅπαντα τὸν λαόν, καθόσον ἢ εὐκρινῆς συμβουλὴ του δύναται πρὸς τούτο νὰ συντελέσῃ, εἰς τὴν ἀδελφικὴν σύμπνοιαν, εἰς τὴν καρτερίαν καὶ εἰς τὴν σύνεσιν αἵτινες τὸν διακρίνουσιν. Ἄς ἦναι δὲ πεπεισμένος, ὅτι, καθὼς ἄλλοτε παρομοίως καὶ τώρα καὶ πάντοτε, διὰ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀκαταμαχῆτων τούτων μέσων, πρὸ πάντων δὲ διὰ τῆς ὑπερτάτης βουλῆς τῆς θείας προνοίας, θέλει δυνηθῆ νὰ μχταιώσῃ τὰ κακόβουλα σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, καὶ βαθμηδὸν νὰ ἐξκλείψῃ ὅλα τὰ προσκόμματα, ὅσα καθημερινῶς παρεμβάλλονται εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ ἀπαράτρεπτον αὐτοῦ πορείαν.

Ἐν Ἀργουστολίῳ, τῆ 24 Σεπτεμβρίου 1850.

Διὰ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος,

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΕΝΕΤΟΣ.